

TKO JE IZMISLIO KOKOŠJE JAJE?

Danas mnogi ljudi više ne vjeruju u Boga. Neki učitelji, ili čak znanstvenici, tvrde da je naša zemlja sa svim onim što na njoj živi nastala sama od sebe. To međutim nije tako. Nama, doduše, izgleda kao da živa bića sama od sebe rastu. No, svatko od njih ipak dolazi iz sjemena jednog pretka. A ako jednom točnije promotriš izgled i ponašanje, pronaći ćeš štošta što je samo jedan izumitelj mogo pronaći. Ovo ti mogu objasniti već na primjeru najobičnijeg kokošjeg jajeta, koje možda voliš jesti kao naročiti prilog nedjeljnom doručku. Ako li ga, naime, ne promatraš smo kao nekakvu poslasticu, nego se upoznaš s njegovom unutrašnjom strukturom, obzirom na njegovu pravu svrhu koju ima ispuniti u prirodi, onda ćeš u njemu – skupa sa mnom – vidjeti pravo malo čudo Božje prirode. Međutim, tko je izumitelj ove male čudesne naprave?

- Kokoš? Ona doduše poslije svakog odlaganja jaja znade vrlo značajno zakokodakati, no, svi smo ipak uvjereni, da ona ni o njegovom nastanku u svojem truhu nije imala čak nikakva pojma. Pa, kome onda jaje može konačno zahvaliti svoj nastanak? Pijetlu, slučaju, ili nekom nezamislivo dugom razvojnom procesu?

Ne, nego je kokošje jaje, kao i sva ostala ptičja jaja, jedan izvanredno svrhovit proizvod našeg svemogućeg Stvoritelja. U to se sad možeš i sam uvjeriti, kad malo pobliže upoznaš njegovu vanjsku i unutarnju strukturu. Ponajprije susrećeš bijelu i tvrdu vanjsku ljusku. Ona se uglavnom sastoji od vapna, a ima zadaću da očuva na okupu dragocjeni sadržaj i štiti ga.

A da taj sadržaj ne bi, odmah čim krhka ljuska malo napukne iscurio, iznutra je sve skupa, još jednom, obavijeno tankom bijelom savitljivom kožicom.

Kao što najvjerojatnije već znadeš, kokošje jaje se sastoji još od prozirnog želatinastog bjelanjka i kuglastog žutog žumanjka. No, najvažnija je, ipak, ona neprimjetna mala mrljica, gore, na samom žumanjku. To je u stvari zametak budućeg pileta koje ima nastati, pa se zbog toga i naziva: režanj zametka.

Kada mama praveći kolače razbije jaje, onda u njegovoj nutrini, vidiš nešto što izgleda kao zgusnuta mutna bjelančevina, a to su tzv. "pupčane vrpce" žumanjka. One imaju zadatak neprestano držati žumanjak u središtu bjelanjka, kako bi bio vrlo okretni. Pri tome je težište žumanjka tako uravnoteženo, da se režanj pilećeg zametka uvijek okreće na gore. A to je jako važno, jer da bi zametak za vrijeme leženja od vremena do vremena došao u dodir sa svježim bjelanjkom, kokoš instinktivno prevrće jaja ispod sebe. I tako zametak uvijek ostaje u istom položaju, to jest, što je moguće bliže toploj, nasađenoj kvočki.

Međutim, ako jaje još bolje promotriš, primijetit ćeš još nešto. Naime, da unutrašnja elastična opna – s tupe strane jajeta – ne naliježe sasvim uz njegovu vanjsku ljusku. Ljuska i opna na tome mjestu oblikuju jedan mali međuprostor ispunjen zrakom. To je zračna komora koja sadrži prvu porciju zraka za disanje, prije nego se pile izleže. A kako onda, već gotovo pile, izlazi iz ove tvrde ljuske? Pronicljivi Stvoritelj mu je u tu svrhu u kolijevku stavio čak i "otvarač za konzerve". Dao je da svakom piletu na vrhu kljuna izraste mala, zubasta i poput stakla tvrda kvržica. Ona se još zove i "jajčani zub". On ima jednu jedincatu ulogu, a to je, da pile njime može iznutra načeti i zarezati ljusku jajeta. Zbog toga ovaj zubić ubrzo nakon izlegnuća sam od sebe otpada.

Od izvanredne važnosti je i sam vanjski izgled ptičjeg jajeta, te stoga – ni u kojem slučaju – nije moglo nastati pukim slučajem. Ljuska jajeta mora biti ne samo stabilna, nego i prikladna da ju pile, s lakoćom, može s unutrašnje strane

otvoriti. Kugla bi bila najstabilniji geometrijski oblik. No, prema njoj se moglo težiti. Ali zbog čega? – Zbog čega su ptičja jaja uopće duguljastog oblika?

Žumanjak, a s njime i režanj zametka, može se samo onda održati u stanju ravnoteže, ako se prilikom vrtnje, jaje neprestano okreće oko svoje osi, tj. okomito naspram transverzale žumanjkove "pupčane vrpce".

Međutim, ptičja jaja nemaju samo duguljast izgled nego su najčešće s jedne strane nešto vretenastija nego li s druge. Nema li i to nekakvo značenje? Nećeš vjerovati, ali ni to nije bez jednog osobitog značenja. Ravnomjerno izduljeno jaje bi se, doduše, prilikom vrtnje sasvim propisno okretalo oko žumanjkovih vrpca. No, na ravnoj podlozi ono bi se pravocrtno otkotrljalo naprijed. Time bi ptica koja sjedi na gnijezdu mogla doći u nepriliku i nemogućnost da svoja jaja, doista, zadrži u gnijezdu. U ovome joj jednostrana zašiljenost jajeta izlazi ususret. Kako? Budući da se jaja na ovaj način mogu jedino vrtjeti u krugu. Ovo možeš i sam vrlo lako isprobati, ako pokušaš jednom, bilo koje jaje pravocrtno zakotrljati.

Nisi li sad i sam uvjeren, da su sva jaja prava mala čuda, a ne samo ono što si spremaš za doručak? I tko još može tvrditi da je ovako nešto divno i svrsishodno moglo nastati samo od sebe?! Sada možeš svakoga, tko bi htio ovako nešto tvrditi, upozoriti na svu onu višestruko promišljenu svrsishodnost u građi jajeta, te upitati da li je po njegovom mišljenju slučaj doista tako domišljat i svrsishodan? Možda ćeš ga pri tom moći također uvjeriti i u to, kako svemogući Bog koji je sve ovo stvorio, mora ipak postojati.

Dr. ing. Erich Hitzbleck